

[Industriministeren]

for 1988 og 1989 i nogen udstrækning er foreløbige tal, og med de tilkendegivelser, jeg er kommet med her fra regeringens side, vil jeg gerne sige, at det er tal, som vil blive revideret i henseende til størrelsesordenen.

Isbryderafgift er en sag, vi vender tilbage til på et senere tidspunkt. Jeg har lidt vanskeligt ved at se den i snæver sammenhæng med den sag, vi diskuterer i dag.

Jeg kan fortælle fru Aase Olesen – det kan måske berolige hende – at stort set al den offentlige passagertrafik, der foregår på søen herhjemme, ikke kræver isbrydning, så der er ikke tale om, at der skal erlægges nogen afgifter. De overvejelser, tanker, der er, går på vareafgifter og anløbsafgifter. All right, det er foreløbige ting, men jeg synes, det er interessant, hvis fru Aase Olesen allerede på dette tidspunkt tager afstand fra det.

Til hr. Jimmy Stahr vil jeg blot sige, at det fremsættes på en usædvanlig firkantet måde. Det, jeg prøvede at sige, var, at når jeg deltog i turistrigsdagen inviteret som turismens minister, så indicerede jeg dér, at den stemme, hvormed jeg også prøver at ytre mig, når vi diskuterer disse ting i regeringen, naturligvis er en stemme, som i sin nuance prøver at redegøre for den pågældende branches forhold. Hvis nogen herinde synes, det er mærkeligt, må jeg indrømme, at så er der mange ting, jeg har at lære. Jeg synes ikke, dette bryder med det almindelige politiske system.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg har ikke taget stilling til en isbryderafgift. Jeg ved ikke, om ministeren er nødt til at fremsætte lovforslag om det. Når jeg nævnte det, var det alene i forbindelse med, at jeg kunne konstatere, at den ene hånd ikke altid ved, hvad den anden gør. Vi har jo en færgestøtteordning, bl.a. for at redde miljøet og livet på de små øer, men hvis der nu kommer en isbryderafgift, så kan det meget vel vælte en fantastisk hårdt spændt økonomi. Det synes jeg bare ministeren skal tage i betragtning, hvis han laver et sådant lovforslag.

Når ministeren på et tidligere tidspunkt sagde, at det rislede ham koldt ned ad ryggen, og spurgte, om jeg forestillede mig noget med grænsekontrol af turister, så ved jeg ikke, om det er en bevidst misforståelse. Jeg

taler om turistprodukterne – jeg kan ikke lide det ord, men det er det ord, der bruges i redegørelsen. Det er naturligvis turistprodukterne, der skal fremstilles inden for en økologisk rigtig ramme. Hvis vi er enige om, at det er det, vi taler om, og ikke kun økonomi og vækst i økonomisk forstand, så ender det jo med, at vi bliver enige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v.

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).
(Fremsat 26/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Det kan godt virke som lidt af et paradoks, at vi med over 200.000 arbejdsløse i Danmark og adskilligt flere tusinde i omkringliggende lande skal diskutere indførelsen af kontrol og stemping af ædle metaller som guld, sølv, platin og palladium. Vel, det er jo et alsidigt arbejde at være medlem af Folketinget.

Forslagets hovedsigte er at beskytte forbrugerne mod forfalskninger og at sikre en reel handel med varer af ædle metaller, og det er vi enige i.

Ved at tilslutte sig dette lovforslag om kontrol og mærkning giver vi samtidig regeringen mandat til, at Danmark tiltræder den konvention, der blev udarbejdet i november 1972, altså for 14 år siden. Ministeren siger det også i sin fremsættelse og siger endog, at Folketinget gør det stiltiende. Nå ja, men så er det altså det eneste, der er stiltiende her i Folketinget – efter min opfattelse.

Man kan undre sig over, at der skulle gå så lang tid, før branchen ønskede denne højnelse af markedet. Socialdemokratiet vil gerne være med til at sikre ensartethed med vore samhandelslande, sådan at brugerne kan være sikre på, at når de køber varer af ædle metaller, så har f.eks. 14 karat guld et mindsteindhold af 585 promille guld, og sølv op-

[Tove Lindbo Larsen]

fylder de normer, der er sat, platin og palladium ligeledes.

Ministeren skriver, at den manglende ratificering af konventionen er en teknisk handelshindring mellem forskellige europæiske lande i EF og i nogle af de gamle EFTA-lande, og at ca. 30 pct. af den danske produktion eksporteres. Jeg opfatter det som en unødvendig besværlighed og håber, at disse hindringer kan fjernes ved dette forslags gennemførelse. Vi ser nemlig meget gerne, at Danmarks eksport stiger. Betalingsbalancen har det jo rigtig skidt i disse år under den borgerlige regering.

I øvrigt synes jeg, at industriministeren skulle gøre en indsats for at få samtlige EF-lande med. Det kan ikke være rigtigt, at nogle EF-lande ikke vil indføre denne kontrol og mærkning. Det smager lidt af dårlig samvittighed eller dårlig markedsføringsskik, men så er det jo ikke første gang, EF lader hånt om forbrugerbeskyttelsen.

Erhvervsudvalget har modtaget en skrivelse fra Guldsmedefagets Fællesråd med ønske om at inddrage også 8 karat guldvarer under reglerne. Det vil vi meget gerne drøfte nærmere i udvalget, både med erhvervet og med ministeren.

Til sidst vil jeg godt drage spørgsmålet om sanktioner i tilfælde af, at man overtræder reglerne, ind i diskussionen. Jeg vil godt spørge ministeren, på hvilket niveau de omtalte bøder kommer til at ligge, om der er nogen erfaringer på dette område. Det skulle jo nødvendig gå sådan, at de bøder, der bliver givet, nærmest er betydningsløse, så det er nemmere at klare bøden end at opføre sig ordentligt.

Der er en del tekniske og administrative ændringer i statsgarnens funktioner, bl.a. vedrørende uædle metaller, f.eks. kontrol med platineringer. Det egner sig bedst til en diskussion i udvalget. Men jeg vil gerne give tilsagn om, at hovedsigtet er vi enige i, og at vi går positivt ind i et udvalgsarbejde.

Arne Lund (KF):

Når en række lande, som Danmark samhandler med, indgår en konvention om ensartede regler for kontrol og mærkning af varer fremstillet af ædle metaller og praktiserer denne konvention, må Danmark være med, fordi vi dermed yder vort bidrag til en frigø-

relse af handelen på dette område. Det er det, industriministeren vil opnå med sit lovforslag. Forslaget har den konservative gruppes fulde opbakning, så meget mere som vi jo har en produktion og eksport på dette område.

Jeg kan i øvrigt meddele, at jeg er bemyndiget til også at give tilslutning fra Kristeligt Folkeparti.

Jens Peter Jensen (V):

Venstre kan ganske tilslutte sig lovforslaget. Enkelthederne kan vi drøfte i udvalget, som det er sagt her.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til en seriøs udvalgsbehandling.

Birthe Hansen (SF):

Helt så kort kan jeg nok ikke klare det. Jeg synes, vi for en gangs skyld har et lovforslag, som omhandler noget så dejligt som guld og andre ædle metaller. Men også i den verden er der altså problemer.

Første problem skyldes Danmarks manglende tiltrædelse af en konvention af 15. november 1972 mellem tre nordiske lande og derudover Østrig, Schweiz, Storbritannien og Portugal. I 1972 var det, som det fremgår af bemærkningerne, manglende erhvervsinteresse, der var skyld i den manglende underskrift. Handelshindringerne i de følgende år er åbenbart blevet til besvær, også fordi 30 pct. af produktionen åbenbart går til eksport, heraf halvdelen til de nævnte lande. Derfor indebærer lovforslaget også, som det fremgår af bemærkningerne, hvis det vedtages, hvad fru Tove Lindbo Larsen nævnte, Folketingets samtykke til Danmarks tiltrædelse af konventionen.

Så er der det andet problem, nemlig den manglende enighed mellem industriministeren og guldsmedeb Branchen om, hvorvidt man vil anerkende 333 promille guld som mindstekrav til holdigheden. Ministeren fastholder i sit forslag, at 585 promille – jeg har det, som om det var alkohol, vi snakkede om – skal være mindstekravet, og ønsker ikke 8 karat ind under betegnelsen guld, da under halvdelen af materialet udgør guld. Branchens begrundelse er det store salg til Vesttyskland, som godkender 333 promille. Vesttyskland er heller ikke et af konventionslandene. Det er klart nok.

[Birthe Hansen]

En anden begrundelse fra branchens side er, at en godkendelse af 8 karat vil kunne bidrage til statskontrollens omkostninger, og det ville jo rent statsøkonomisk være en gevinst. Men så vil branchen til gengæld have eksportproduktionen fritaget for bidrag til statskontrollen, og så er gevinsten vel væk, eller hvordan? Den uenighed må vi nok kigge på i udvalget, også fordi Forbrugerrådet og Statens Husholdningsråd først var enige med ministeren, men nu er enige med guldsmedebranchen. Beskyttelsen af forbrugernes interesse varetages af Forbrugerrådet, men selv ikke i min vildeste fantasi kan jeg se, hvor Statens Husholdningsråd hører hjemme i denne sag. Men som sagt: det kan vi jo få afklaret under udvalgsarbejdet.

Så har jeg et lille spørgsmål til ministeren. Ministeren vil kun godkende 585 promille guld, men i konventionsforslaget, som er medtaget som bilag til lovforslaget, går man, så vidt jeg kan se, ned til 375 promille guld. Hvad betyder så det, og hvad kalder vi så det?

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre er med på, at Danmark bør tiltræde Wienerkonventionen af 1972. Det vil efter vores opfattelse være en hensigtsmæssig og praktisk beslutning. Derimod vil vi forbeholde os vores stilling til, om vi skal fastsætte mindstekravet til 14 eller 8 karat guld. Vi må jo konstatere, at ministeren og guldsmedene her har forskellig opfattelse, og vi vil gerne høre lidt mere om baggrunden for denne uenighed om de ædle metaller, inden vi tager endelig stilling.

Addi Andersen (CD):

Centrum-Demokraterne kan tilslutte sig ministerens lovforslag, som også dækker et ønske fra Guldsmedefagets Fællesråd.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte det foreliggende lovforslag.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg takker for ordførernes tilkendegivelser, som lover godt for, at vi ikke skulle have større problemer med at køre dette lovforslag igennem.

Et par korte bemærkninger til fru Tove Lindbo Larsen. Jeg deler ganske synspunktet, at det var rimeligt, at de øvrige EF-lande var med, så når jeg kan få lejlighed til det, skal jeg nok ytre dette synspunkt i den rette sammenhæng.

Fru Tove Lindbo Larsen spurgte også om niveauet for bøderne.

Jeg kan sige, at der jo er tale om et område, hvor der er fuld kontrol. Man kunne måske få den opfattelse efter indlægget, at det ligesom var et ukontrolleret område, men det er det jo så sandelig ikke. Det er et stærkt kontrolleret område, hvor man kan sige, at den gensidighed, der nu skabes – under den forudsætning, at vi får lovforslaget igennem – vil lette noget på dette kontrolarbejde.

For så vidt angår bøder kan jeg sige, at man har en idé om at operere med et bødeniveau på op til 10.000 kr., men det skal naturligvis ses i sammenhæng med, hvad det medfører, at man ikke overholder loven. Hvad kan det indebære af økonomiske forhold? Det er klart, at bøderne skal tilpasses, så at der er rimelighed i så henseende.

Til fru Birthe Hansen skal jeg sige, at der ingen pligt er efter Wienerkonventionen til at tilslutte sig de 375 promille, som er 9 karat. Men konventionen opererer med det, det er ganske korrekt.

Branchens ønske om at operere med guld som en legering, der kan indeholde så lidt som 333 promille guld, skal nok ses ud fra andre synspunkter. Jeg synes, der herigenem vil ske en overordentlig stærk devaluering af guldbegrebet.

Jeg skal undlade vedrørende dem, der har ytret sig fra Socialdemokratiet og SF, at drage paralleller til deres økonomiske politik, men blot sige, at der har været varierende signaler. Forbrugerrådet og Statens Husholdningsråd havde først et klart signal om, at her syntes de, at man ikke skulle devaluere guldbegrebet, men de har altså ændret synspunkt på målstregen, hvor lovforslaget allerede var lavet.

Til dem, der ikke måtte vide det, kan jeg sige, at Statens Husholdningsråd henhører under Industriministeriet. Det er ganske interessant i så henseende.

Når vi fra regeringens side har lagt det op, som vi har gjort det, så vil jeg gerne sige, at vi har skelet lidt til, hvordan forholdene er i de øvrige nordiske lande. De partier, som i

[Industriministeren]

særlig grad tænker nordisk, kunne her måske tænke på, at man ikke har devalueret guldbegrebet, men fastholder 14 karat som den mindste lødighed af noget, der kan betegnes som guld.

Jeg vil gerne sige her, at det ikke er noget kardinalproblem i forbindelse med vore diskussioner. Jeg tror, vi kan få en meget seriøs diskussion om dette under udvalgsarbejdet, og dér finder vi nok frem til en fornuftig løsning.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

For at undgå misforståelser vil jeg da gerne her fra talerstolen sige, at jeg har værdsat statsguardejnens arbejde meget højt i de år, hvor han har fungeret, og jeg har ikke grund til at give udtryk for, at det har været et ukontrolleret område. Men når jeg trækker det frem her, er det, fordi området er udvidet i forbindelse med de uædle metaller, altså platineringerne, og det er jo dér, der kan opstå de største vanskeligheder, for det rigtig ædle er vel nemmere at kontrollere end en blanding.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det kan da godt være, at jeg hørte fejl med hensyn til det, industriministeren sagde, men jeg synes, der blev sagt noget om, at S og SF ville devaluere guld. Jeg mener bestemt ikke, at jeg har udtrykt mig hverken for eller imod de 8 karat. Det vil jeg overlade til det kommende udvalgsarbejde. Så vil vi afgøre det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behand-

ling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget:

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Uddannelsesudvalget (1/12 86):

Udtræder: Blach (V)

Nyt medl.: Lennart Larson (V)

Landbrugs- og fiskeriudvalget (1/12 86):

Udtræder: Blach (V)

Nyt medl.: Lennart Larson (V)

Udvalget for forretningsordenen (1/12 86):

Udtræder: Bjørn Elmquist (V)

Nyt medl.: Skrumsager Skau (V)

Udvalget for forretningsordenen (2/12 86):

Udtræder: Jytte Andersen (S)

Nyt medl.: Torben Lund (S)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 4. december 1986, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvide til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.30